

ת"פ (תל אביב) 21965-12-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

ת"פ 21965-12-22 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט הבכיר, שאול אבינור

המאשימה:

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד רוי חן

נגד

הנאשם:

פלוני

על-ידי ב"כ עו"ד אלון שליכטר

החלטה

א. רקע כללי:

1. הנאשם והמתלוננת הם בני זוג ומתגוררים יחדיו, יחד עם שני ילדיה של המתלוננת מנישואין קודמים - כך היה בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום המתוקן וכך הווה גם כיום. בכתב האישום המתוקן הואשם הנאשם לפניי בביצוע עבירה של **איומים** כלפי המתלוננת, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). בעובדות כתב האישום המתוקן נטען כי ביום 20.01.2022, בשעה 02:40 או סמוך לכך, בעיר בת ים, איים הנאשם על המתלוננת שיפגע בה; וזאת בעת שהחזיק בקבוק בידו.

2. במהלך הדיונים המקדמיים לפניי הגיעו הצדדים להסדר טיעון, דיוני בעיקרו, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן. יוטעם, כי כתב האישום תוקן באופן מהותי, הן בעובדות הנטענות בו והן בהוראות החיקוק. ב"כ הצדדים עתרו במשותף לקבלת תסקיר שירות המבחן, אשר יבחן גם את סוגיית ההרשעה, תוך שהמאשימה הודיעה כי עמדתה היא להרשעה.

3. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן ועל יסוד הודאה זו קבע בית המשפט כי הנאשם ביצע את העבירה בה הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על קבלת תסקיר שירות המבחן, שיבחן בין השאר גם את סוגיית ההרשעה בדין.

ב. עיקר תסקיר שירות המבחן:

4. תסקיר שירות המבחן (מיום 17.04.2024) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1982 (כבן 43 שנים כיום). הנאשם נולד באוקראינה ועלה ארצה בשנת 1998. לאחר שסיים את בית הספר התיכון התגייס הנאשם לצבא כלוחם. לאחר 8 חודשי שירות נפצע הנאשם קשה במסגרת לחימה ועל כן שוחרר משירות, תוך שהוכר כנכה צה"ל בעל 91 אחוזי נכות, לצמיתות.

5. הנאשם עבר הליך שיקום ממושך והחל משנת 2013 שולב, בעזרת אגף השיקום שבמשרד

הביטחון, במשרה חלקית כמתקין תוכנות מחשב בחברת החשמל. באותה התקופה לערך נישא הנאשם למתלוננת והחל להתגורר עמה ועם שני ילדיה, שהיו אז קטינים. הנאשם תיאר את יחסי בני הזוג כמאופיינים ביציבות ואיזון, הגם שתיאר פערים שונים ביניהם. בהתייחסותו לביצוע העבירה מושא כתב האישום המתוקן נטל הנאשם אחריות על מעשיו, תוך שביטא חרטה ואמפתיה כלפי המתלוננת בשל פגיעתו בה.

6. הנאשם תיאר כי הרקע לביצוע העבירה היה ויכוח בינו לבין המתלוננת בשל רצונה של בתה של המתלוננת לעזוב את ביתם - כאשר המתלוננת האשימה בכך את הנאשם; מצב שעורר בו תסכול וכעס. עם זאת גילה הנאשם הבנה לכך שבאירוע הוא התקשה לווסת את רגשותיו ושהיה עליו לפעול בצורה אחרת ומקדמת יותר. שירות המבחן שוחח גם עם המתלוננת, אשר בדומה לנאשם תיארה מערכת יחסים זוגית המתאפיינת, ככלל, ביציבות ובאיזון. המתלוננת שללה אלימות פיזית של הנאשם כלפיה בעבר או תחושות איום וסכנה ממנו כיום, ותיארה דווקא מגמת שיפור בקשר הזוגי.

7. שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון והסיכוי בעניינו של הנאשם. כגורמי סיכון צוינו בין השאר החשיפה לדפוסי אלימות במשפחת מוצאו, דפוסי חשיבה אימפולסיביים, קושי בזיהוי מצבי סיכון ובוויסות רגשי ומיעוט מערכות תמיכה בחייו. עם זאת, במסגרת גורמי הסיכון תוארה התרשמות מהנאשם כגבר בעל מערכת ערכים תקינה ויכולות תפקוד חוביות במסגרות המקובלות, לרבות במישור התעסוקתי, וזאת על אף המגבלות עמן מתמודד הנאשם בשל פציעתו. עוד ציין שירות המבחן, בהקשר אחרון זה, את העמדה החובית של המתלוננת, את ההתרשמות מהיות ההליך המשפטי גורם מרתיע ואת נכונות הנאשם להשתלב בהליך טיפולי. בנסיבות אלה המליץ אפוא שירות המבחן על דחיית הדיון לצורך שילוב הנאשם בהליך טיפולי במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה באיזור מגוריו.

8. לאחר עיכובים שנגרמו בשל גורמי הטיפול (ר' בבקשת הדחייה מטעם שירות המבחן מיום 26.08.2024), ביום 24.12.2024 הוגש התסקיר המשלים והמסכם. בתסקיר זה מתוארת השתלבותו של הנאשם בטיפול הקבוצתי המיועד, תוך שהודגשה התרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם משתף פעולה עם גורמי הטיפול ומביע נכונות ומוטיבציה להיעזר בטיפול; והכל על מנת לבחון בביקורתיות את דפוסיו הבעייתיים ולערך בהם שינויים. עוד צוינה שיחה נוספת שנערכה עם המתלוננת, שבה תיארה שיפור נוסף בקשר הזוגי.

9. בנסיבות אלה ציין שירות המבחן את החשיבות באימוץ הפן הטיפול-שיקומי בעניינו של הנאשם. לפיכך המליץ שירות המבחן על השתתפותו של מבחן לתקופה של שנה, שבמהלכה יעקוב השירות אחר התקדמות ההליך הטיפולי בו שולב הנאשם ומצב הקשר הזוגי. בנוסף, כענישה קונקרטי ומוחשית המליץ שירות המבחן להטיל עונש של"צ בהיקף של 100 שעות (כאמור בתכנית שהכין, מיום 25.12.2024).

10. לבסוף, לעניין סוגיית ההרשעה המליץ שירות המבחן להימנע ממנה, גם נוכח העובדה שהנאשם עובד בחברת החשמל ונדרש לסיווג ביטחוני, כאשר הרשעה בדין עלולה לפגוע בכך. במכלול הנסיבות, לרבות הפגיעה האפשרית בפרנסתו של הנאשם, העובדה כי זוהי הסתבכותו הראשונה והיחידה עם החוק, עליה לקח אחריות מלאה, הירתמותו של הנאשם להליך הטיפולי ותפקודו החיובי הנוכחי - המליץ כאמור שירות המבחן על סיום ההליך ללא הרשעה.

ג. עיקר הראיות לקביעת העונש וטיעוני הצדדים:

11. ב"כ המאשימה לא הגיש ראיות לקביעת העונש. בטיעוניו לעונש עמד ב"כ המאשימה על עובדות כתב האישום המתוקן, בהן כאמור הודה הנאשם. אשר לערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות, הדגיש ב"כ המאשימה את הפגיעה בהגנה על חירות הפרט ועל שלמות גופה ונפשה המתלוננת.

12. ב"כ המאשימה ער לנסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם, שלאורן ציין כי אינו טוען למתחם ענישה כמקובל אלא להשתת מאסר מותנה וענישה כהמלצת שירות המבחן. עם זאת, לעניין סוגיית ההרשעה טען ב"כ המאשימה כי אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן, שכן עניינו של הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בהלכה הפסוקה לביטול הרשעה. בהקשר זה טען התובע, במיוחד, כי לא מתקיימת "פגיעה קשה וקונקרטית" באפשרות שיקומו של הנאשם, תוך שהפנה לרע"פ 6429/18 פלוני נ' מדינת ישראל (18.11.2018). בשורה התחתונה הוסיף התובע ועתר להשתת עונשי מאסר על תנאי, של"צ ופיצויים למתלוננת.

13. ב"כ הנאשם, מצידו, הגיש - כראיות לקביעת העונש - אישור מטעם משרד הביטחון אודות נכותו הרפואית הצמיתה של הנאשם, בו מפורטים סעיפי הנכות השונים (ס/1), וכן שני מסמכים מטעם חברת החשמל לעניין מצבו התעסוקתי (ס/2 וס/3). ממסמכים אחרונים אלה יש לציין במיוחד את ס/2, בו נאמר כי הנאשם אחראי על הכנת מחשבים אישיים עבור רשתות תפעוליות של חברת החשמל, עבודה הדורשת הרשאה מיוחדת וכן הסמכה מטעם הגוף האחראי על אבטחת המידע בחברה.

14. הסניגור הרחיב בטיעוניו בתיאור מצבו הרפואי הקשה והמורכב של הנאשם, הסובל בין השאר מפגיעה בראייה ומפגיעה עצבית ביד - פגיעות שהן כולן תולדה של פעילות הלחימה בה נטל חלק. כמו כן הרחיב הסניגור בהפניות לתסקירי שירות המבחן, ובמיוחד להמלצות החיוביות הכלולות בהם, גם במישור ההרשעה בדיון. עוד הדגיש הסניגור את התיקונים המהותיים שנערכו בכתב האישום, את נטילת האחריות על ידי הנאשם ואת היעדר העבר הפלילי.

15. ב"כ הנאשם הדגיש כי המסמכים אותם הציג הנאשם כאמור הם המסמכים שהיחידים שביכולתו היה להציג, נוכח העובדה שחברת החשמל היא בסופו של דבר גוף ממשלתי. ב"כ הנאשם הטעים, בהקשר זה, כי הנאשם הושם בזמנו בחברת החשמל על ידי אגף השיקום במשרד הביטחון, הוא עובד שם במשך שנים ארוכות ופגיעה בתעסוקה זו תהא בעלת השלכות חמורות בעניינו, לרבות בשל הקושי למצוא עבודה חליפית במצבו.

16. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, לחלופין, כי הפסיקה מכירה במעין "מקבילית כוחות", שבמסגרתה כאשר מדובר בפגיעה מתונה בערכים החברתיים המוגנים ניתן להקל במידת הראייה הנדרשת לצורך הוכחת הנזק הקונקרטי העלול להיגרם מההרשעה; ובהקשר זה הפנה למספר החלטות של בתי משפט השלום והמחוזי. בשורה התחתונה עתר אפוא הסניגור, בכל לשון של בקשה, לאימוץ המלצות שירות המבחן.

17. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, התייחס בין השאר לפגיעות הקשות מהן הוא סובל עד היום, בעקבות אותה היתקלות עם מחבלים לפני למעלה מעשרים שנה. הנאשם ציין גם את

ההשלכות העלולות להיגרם כתולדה מהרשעה והוסיף: "אני מתחרט על מה שעשיתי ואני מבין ולוקח אחריות" (בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 5).

ד. דיון והכרעה:

18. במסגרת הסדר הטיעון הגיעו הצדדים, כאמור, להסכמות חלקיות, כך שלמעשה המחלוקת המהותית היחידה הנטושה ביניהם היא סוגיית ההרשעה בדיון. בנסיבות אלה ב"כ שני הצדדים לא עתרו לקביעת מתחם עונש הולם, ועל כן כאן רק אציין כי טיעוניהם אכן עולים בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגה בכגון דא.

19. אשר לסוגיית ההרשעה, כידוע, כלל הדין הוא כי משנקבעו על ידי בית המשפט עובדות המגבשות עבירה פלילית על בית המשפט להרשיע את הנאשם בעבירה הרלוואנטית. האפשרות לנקוט בדרך של הימנעות מהרשעה היא אפשרות חריגה, השמורה למקרים המיוחדים שבהם מתקיימים שני התנאים המצטברים, שנקבעו בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337, 342 (1997); כלהלן: **ראשית**, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. **שנית**, סוג העבירה מאפשר לוותר, בנסיבות המקרה המסוים, על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

20. נוכח טיעוני הסניגור לא למותר להעיר כי בשנים הרבות שחלפו מאז ניתנה הלכת **כתב** חזר בית המשפט העליון ואשרר שוב ושוב הן את תוקפה והן את תנאיה, ועל כן אין מקום להידרש לכך. עם זאת, במכלול נסיבות המקרה שלפניי, נראה כי שני התנאים שנקבעו בהלכה אכן מתקיימים.

21. אשר לתנאי **השני**, במקרה זה סוג העבירה מאפשר לוותר - בנסיבות הביצוע הספציפיות והקונקרטיות דנא - על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. בהקשר זה יש להדגיש כי נסיבות האירוע מושא כתב האישום המתוקן - לאחר התיקונים המהותיים שנערכו בו - מתארות איום ברף חומרה נמוך (איום ב"פגיעה", שלא פורטה), ועל כן התנאי מתקיים כאמור.

22. אשר לתנאי **הראשון**, בהתחשב במכלול הנסיבות אכן קיים חשש לפגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם עקב ההרשעה. בהקשר זה יש להתחשב, כטיעון הסניגור, בכך שמדובר בנאשם שנפצע קשה בזמן לחימה ונגרמה לו נכות צמיתה משמעותית, של 91%, בשל מגבלות פיזיות שונות ומצטברות. בנסיבות אלה אפשרויות התעסוקה של הנאשם הן מוגבלות, מטבע הדברים, על כל המשתמע מכך - גם בכל הקשור למציאת עבודה חלופית.

23. עוד יש לציין כאן את השתלבותו של הנאשם בהליכים הטיפולים, את השיפור ביחסים בין בני הזוג, ואת העובדה שמדובר בנאשם שאין בעברו כל רישומים קודמים. בהקשר אחרון זה ישנה גם משמעות לכך שבתקופה הממושכת שחלפה מאז ביצוע העבירה לא ביצע הנאשם כל עבירה נוספת אלא, כאמור, היחסים בין בני הזוג דווקא השתפרו.

24. העולה מכל המקובץ הוא, אם כן, כי ניתן במקרה זה לאמץ את המלצות שירות המבחן לענישה טיפולית-שיקומית, ללא הרשעה בדיון. זאת, תוך איזון הקלה האמורה בקביעת היקף של"צ נרחב מהמומלץ על ידי שירות המבחן. לבסוף יוער, כי נוכח העובדה שמדובר בבני זוג הממשיכים

להתגורר יחדיו, והיחסים ביניהם אף השתפרו, אין מקום במקרה זה לקביעת פיצויים.

ה. סוף דבר:

25. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם, ללא הרשעה, את העונשים הבאים:

(א) שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות. השירות יבוצע, בהתאם לתכנית שגיבש שירות המבחן, בהקדם האפשרי, החל במועד שייקבע שירות המבחן.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו השירות יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו השירות, להרשיעו בדין ולהטיל עליו, במקום צו השירות, עונש נוסף.

(ב) צו מבחן, לתקופה של 12 חודשים מהיום.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו המבחן ולא ישתף פעולה עם קצין המבחן, יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו המבחן, להרשיעו בדין ולגזור עליו, במקום צו המבחן, עונש נוסף.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא החלטה זו לשירות המבחן.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"ה, 30 ינואר 2025,
במעמד הצדדים.